

**Hotărârea nr. 200
Din 27.03.2019**

Dosar nr.: 33/2019

Petiția nr.: 403/29.01.2019

Petent: .

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne - MAI

Obiect: discriminarea privind neaplicarea Legii nr.153/2017, respectiv HG nr.1/2017 privind stabilirea salariului de bază minim brut garantat pe țară.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1. ..

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Ministerul Afacerilor Interne – MAI, ..

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă discriminarea privind neaplicarea Legii nr.153/2017, respectiv HG nr. 1/2017 privind stabilirea salariului de bază minim brut garantat pe țară, acesta fiind agent de poliție la Inspectoratul de Poliție al Județului Ilfov, din anul 1997.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa nr. 403/29.01.2019 a fost citat petentul pentru data de 07.03.2019, CNCD a invocat, din oficiu, excepția de neкомпetență materială privind aplicarea și interpretarea legii..

IV. Susținerile părților

Susținerea petentului

5. Petentul reclama discriminarea privind neaplicarea Legii nr.153/2017, respectiv HG nr. 1/2017 privind stabilirea salariului de bază minim brut garantat pe țară, acesta fiind agent de poliție la Inspectoratul de Poliție al Județului Ilfov, din anul 1997.

Susținerea reclamatului

6. –

V. Motivele de fapt și de drept

7. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petentul este nemulțumit cu privire la interpretarea și aplicarea normei juridice. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui

tratament. Condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

8. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

9. Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fie diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În baza considerentelor expuse conform O.G nr. 137/2000, modificată, Colegiul director respinge excepția de necompetență materială invocată din oficiu prin procedura de citare a părților, privind interpretarea și aplicarea legii. Petentul se consideră discriminat de către partea reclamată prin "neacordarea salariului minim garantat pe țară". În conformitate cu H.G nr.1/2017 petentul consideră că, pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară, garantat în plată, acesta nu poate fi mai mic de 1450 de lei, fără sporuri sau alte adaosuri, acestea, fiind adăugate la suma de 1.450 de lei/lună, pentru un program complet de lucru de 166 de ore. Ca atare, partea reclamată este acuzată de încălcarea unui principiu prevăzut odată cu intrarea în vigoare din data de 1 ianuarie 2018, ce garantează o sumă stabilită ca bază de calcul, la care se adaugă eventuale sporuri și alte adaosuri.

În cauză, ca urmare a acestor expuneri Colegiul director constată că potrivit obiectului petiției, petentul nu invederează un obiect de discriminare așa cum se prevede prin O.G nr.137/2000, modificată, acesta expune doar o neaplicare a normei juridice, respectiv a H.G nr.1/2017, (prin care se garantează salariul minim pe țară, care nu trebuie să conțină sporuri și alte adaosuri). Ca urmare, Colegiul director hotărăște că fapta imputată părții reclamate, este lipsita de obiect așa cum se prevede de art. 2 alin. (1, din O.G nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Respinge excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu, privind aplicarea și interpretarea legii.

2. Fapta imputată părții reclamate este lipsită de obiect, așa cum prevede art. 2 alin. (1), din O.G nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) .

b) Ministerul Afacerilor Interne – ..

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GHEORGHIU LUMINITA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZAR MARIA – Membru

DINCA ILIE – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Hotărâre redactată și motivată de: L.G.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.